

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz Obecní noviny č. 9, leden.2012

Vážení spoluobčané,

opět uplynul rok a ani se nechce věřit, že čas plyne tak rychle a je spěchem tak neúprosný. Je to však ohlédnutí se zpět a zhodnocení toho, co jsme minulý rok zažili, vykonali nebo nestihli udělat. Život člověka je sám o sobě pestrý a každého z nás postihly i zlé dny naplněné trápením, smutkem a nezdarem tak i dny dobré veselé a šťastné. A na tom dobrém je potřebné zůstat, rozvíjet věci započaté a nebát se překážek, které určitě během postupujícího času přijdou.

I samotná obec během minulého roku překonávala překážky, ale těšila se i z dokončených děl a úspěchů. Doufám, že i Vy občané jste prožívali úspěch a všechny pozitivní události na vyladění obce s radostí a zájmem. Protože všechno se dělá pro zlepšení a zkvalitnění života občanů, Vašeho života v obci. Ještě mnoho je v naší obci potřeba vylepšit a zkrášlit. K tomu je však nutné úsilí, jednání, projekty, ale i dobrá vůle, ochota a tolerance. Využívám této příležitosti poděkovat všem, kteří jakoukoliv formou a mírou přispěli k propagaci dobré práce v naší obci, obohacení jejího kulturního a duchovního života. Přeji Vám všem víc hezčích dní než těch horších, víc lásky než nenávisti, víc hojnosti a radosti než smutku a trápení. Pevné zdraví a spokojenosti v osobním životě.

Starosta obce Milan Pešta

Společenská rubrika.

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým občanům k jejich životním výročím všechno nejlepší!

V lednu oslaví své 84. narozeniny paní Helena Náhůnková a pan Josef Müller.

V únoru oslaví paní Helena Kánská 87. narozeniny a paní Milada Janderová své 90. narozeniny. V březnu oslaví paní Marie Jůzová své 86. narozeniny, paní Zdeňka Klozová své 75. narozeniny a paní Božena Purmová své 84. narozeniny.

Hodně zdraví Vám všem, milí oslavenci!

Pranostiky na leden:

Dne 1.1.	Je-li na Nový rok hezky, budou pěkné žně. Na Nový rok déšť – o velikonocích sníh.
Dne 2.1.	Jaké počasí na svatého Makaria bývá, takové se i v září ozývá.
Dne 6.1.	Tři králové mosty staví, nebo je boří. Na Tři krále mnoho hvězd – urodí se hodně brambor.
Dne 11.1.	Na svatého Hygina pravá zima začíná.
Dne 14.1.	Svatý Vigil z ledu mosty zřídl, a když nezřídil, tak je břídil.
Dne 15.1.	Na svatého Pavla poustevníka pěkný den- bude dobrý rok. Větrný den – mokrý rok.
Dne 19.1.	Na svatého Knuta přichází zima krutá.
Dne 21.1.	Svatá Anežka kape ze stříšky, sedláče, schovej ohryzky.
Dne 22.1.	Vincence slunečnost dává vína hojnost.
Dne 25.1.	Na svatého Pavla pohoda – jistá Boží úroda. když sníh neb déšť, to je pro hospodáře zlá zvěst. V den obrácení svatého Pavla když teče voda po silnici, šetřte pro dobytek píci.
Dne 26.1.	Na svatého Polykarpa plná sněhu každá škarpa.
Dne 28.1.	Je-li Karel Veliký málo ledový, únor to zase napraví.

Tak už tu máme opět konec roku.

Ten čas neutíká, ale přímo letí. Připadá mi nedávno, kdy se vypracovával Závěrečný účet hospodaření obce Ohnišťany za rok 2010 a schvaloval rozpočet na rok 2011. Tak jak bývá dobrým zvykem ohlédnout se za končícím rokem i já bych chtěla napsat krátké hodnocení. Jako účetní obce se budu vyjadřovat v číslech, ale neděste se prosím, vybrala jsem pouze některé.

Obecní rozpočet je vlastně podobný jako ten Váš rodinný - příjmy a výdaje. Hlavním zdrojem peněz obecního rozpočtu jsou daňové příjmy od Finančního úřadu v Novém Bydžově, dále příjmy z pronájmu budov a pozemků, místní poplatky od občanů a dotace od Krajského úřadu v Hradci Králové.

Příjmy v roce 2011:

Finanční úřad	1 932.880 Kč
Daň z nemovitostí	360.000 Kč
Místní poplatky	117.000 Kč
Tržba za vytěžené a prodané dřevo z obecního lesa	68.162 Kč
Pronájmy	58.965 Kč
Krajský úřad	93.820 Kč
Úroky z běžného účtu	14.578 Kč

Výdaje v roce 2011:

Příspěvky obcím na děti navštěvující Základní školy ve Smidarech, v Novém Bydžově a v Chomuticích	120.770 Kč
Dotace na běžný provoz naší Mateřské školy	330.000 Kč
Likvidace odpadu v obci	260.000 Kč
Oprava střechy na budově bývalé školy	105.900 Kč
Oprava střechy na budově mateřské školy	82.524 Kč
Veřejné osvětlení	60.000 Kč
Požární nádrž (vodné)	15.000 Kč
Oprava výsuvného žebříku	30.000 Kč
Celková úprava zeleně v obci včetně hřbitova	141.000 Kč
Obecní hospoda – opravy a údržby	153.700 Kč
Poplatky bankám a pojišťovnám	63.000 Kč

Věřím, že jste prožili vánoční svátky v klidu a do Nového roku 2012 bych Vám chtěla popřát hlavně pevné zdraví a hodně finančních úspěchů.

Jana Košvancová účetní obce

Upozornění pro majitele psů.

Na základě rozhodnutí Zastupitelstva obce Ohnišťany budou dne 4. ledna 2012

od 8,00 do 10,00 hodin

od 16,00 do 18,00 hodin

na obecním úřadě vydávány zdarma nové psí známky. Známky je možné vyzvednout případně každou středu v úředních hodinách.

Ohlédnutí za činností Svazu důchodců Ohnišťany.

Jelikož je zase rok za námi a dostala jsem tu možnost napsat pár řádek do Ohnišťanského zpravodaje, shrnu v pár větách naší činnost. Hned z jara jsme zkusili poprvé uspořádat Jarní dílnu. Přišlo zhruba 320 lidí, což nás pře-kvapilo a velice kladné ohlasy nás přesvědčily, že o takovýto druh tvořivost je zájem. Proto na příští rok plánujeme druhý ročník.V květnu se naše členky spolupodílely na akci slavnostním žehnání zrekonstruované sochy sv. Jana Nepomuckého. Jako v předešlých letech, tak i letos upravovaly členky prostranství před pomníkem padlých a na podzim i před nově rekonstruovaným pomníkem. Naše druhé čtvrtky v měsíci v obecní knihovně jsou tradicí a uskutečňovaly se i v letošním roce. V listopadu jsme uskutečnili 5. vánoční výstavu opět s účastí nad očekávání a to 630 lidí. Tímto bych chtěla moc poděkovat všem, kteří se zúčastnili akcí a kteří mi pomáhali – nebudu jmenovat, protože by to byla docela dlouhá řada jmen a nerada bych na někoho zapomněla. Jsem ráda, že mezi nás přicházejí i mladší a proto věřím, že když bude o naše výstavy a dílny zájem budeme moci dál pokračovat. Ještě jednou všem moc děkuji a do Nového roku přeji hlavně hodně zdraví, rodinné pohody a těším se na další spolupráci.

Ivana Syřišťová

Dušičkové vzpomínání …… podruhé!

Když jsem v listopadovém zpravodaji psala tento článek, v jeho závěru jsem prosila čtenáře nebo čtenářku, kteří by o osobě nebo o hrobě pana učitele Syrůčka něco věděli, aby mi to pověděli a abych já to mohla říci i Vám! A to se také stalo! Přišla mi o tom povědět paní Marie Jůzová a je to povídání hodně blízké tomu, jak jsem to ve svém článku odhadovala já. A Vám, které to zajímá, to dnes také povím!

Celá dlouhá léta se o hrob starala paní, kterou o to požádala její matka a prosila ji, aby hrob udržovala, pokud jen bude moci! Matka byla žákyní pana učitele Syrůčka a měla ho moc ráda - ! (Nebo ho milovala a on miloval ji? A věděl, že podle tehdejších společenských pravidel nemůže učitel milovat svou žákyni? Proto raději svůj život ukončil, protože bez ní nemohl žít?) Paní, která sem k hrobu přijížděla, žila v Hořicích. Letos už ale nepřijela.

I já jsem hrob celé dušičky sledovala a viděla jsem, že zůstává opuštěný a tak jsem tam alespoň rozsvítila svíčku.

Velice děkuji paní Jůzové, že mi tuto historku vlastně dopověděla! L.Š.

Obecní úřad sděluje,
že 9. zasedání obecního zastupitelstva se konalo
dne 6. prosince 2011.

Vzpomínky pamětníků … Pro ty čtenáře, kteří nemají internet.

Nedávno mi vyprávěl pan Josef Müller, pán dnes 83 letý, různé události z dřívějších časů. Jeho otec, který byl narozený roku 1890, také vzpomínal na historky, které mu vyprávěl zase jeho otec a dozvěděla jsem se tak, jak to vlastně bylo se zámkem, který byl postaven v Podlesí.

Tehdy byly v Podlesí pouze nějaké přístřešky pro ovce a jiný dobytek. Vše patřilo dvoru Ohnišťany. Jeho vlastníkem byla rodina Dreslerova. Josef Dresler dvůr koupil v roce 1824. Bydlel s celou rodinou v Oboře. To bylo dost daleko, aby denně objížděl své panství z Obory do Smrkovic, Ohnišťan a Podlesí. Svému jednomu synovi předal Oboru a druhému, Ferdinandovi, předal Ohnišťany, to bylo asi roku 1860.

Ten začal s výstavbou budov ve dvoře a v roce 1868 zde postavil dům č.p. 135, který také obýval se svými rodinnými příslušníky. Ti přibývali a tak se rozhodl postavit si velký dům – zámek. Tuto stavbu si naplánoval hned u dvora, v místech, která známe my jako Procházkovu zahradu, Makovičkovu a Müllerovu dříve tedy Dreslerovu, Špalkovu – to je dnes Makovičkova – a Kejzlarovu – to je Müllerovu. Začalo vyjednávání s majiteli těchto parcel. Se svou nebyl problém, i Kejzlar souhlasil, ale zcela toto odmítl Špalek. A tak musel Dresler své stavební plány úplně změnit. Aby se už vyhnul všem dalším problémům se sousedy, postavil zámek na svých pozemcích v Podlesí.

Celá tato historka mě velmi zaujala, slyšela jsem ji poprvé a myslím, že bude zajímat i Vás, milí čtenáři!

Pan Müller se rozpovídal a tak jsem se dozvěděla i jiné zajímavé věci z dřívějšího života. Lidé žili velice těžce a ke svému bydlení užívali různá místa, jim dostupná. Bydleli tu třeba Bydžovských - Vagónovi. Pan Bydžovský byl švec. Jejich vagón – dům – stál mezi domkem č.p. 139 – Hruškovými a Makovičkovou zahradou. Druhý vagón s další rodinou stál na dvorku č.p.108. K domu č.p. 108 byl přistavěn malý dřevník a v něm bydlela paní Anežka Voborníková. Přímo autenticky mi tato místa pan Müller ukázal a já mu byla za tento rozhovor velice vděčná!

Přeji panu Müllerovi hodně zdraví a mnoho podobných vzpomínek, které už v obci zná málokdo. L.Š.

http://www.ohnistany.cz/, to je webová adresa stránek

Obecního úřadu. O tom jsem informoval již v srpnovém čísle, ale teď bych chtěl upozornit na dvě novinky, které se na našich stránkách objevily. Je to především „Interaktivní mapa“, kterou najdete v pravém sloupci a s ní spojený „Katalog firem“, který najdete v levém sloupci dole. Interaktivní mapa je velice zajímavý prvek. Po kliknutí na mapu se vám mapa zvětší a ve výřezu se ukážou Ohnišťany s blízkým okolím. Můžete si ji zvětšit nebo zmenšit znaménky +, -, nebo pohybem kolečka myši. Dále si můžete zvolit normální mapu, fotomapu nebo katastrální mapu. Dále si můžete vybrat, jestli chcete ukázat cyklotrasy, lyžařské nebo turistické trasy. Když si zadáte jakoukoliv adresu v České republice, ukáže se vám fotomapa a šipka ukáže přímo na dům, který hledáte. Kliknutím na GPS a dalším klikem na jakýkoliv bod v mapě se vám okamžitě zobrazí přesné souřadnice GPS. Klikem na měření a pak označováním dalších míst v mapě se vám okamžitě měří vzdálenosti. Neméně zajímavý je plánovač tras, který je velice podrobný. Můžete si zvolit trasu pěšky, na kole nebo autem (nejrychlejší, nejkratší, nejekonomičtější). Když už si trasu vyhledáte, můžete si klikem na *výškový profil* zobrazit výškový profil celé trasy. Na mapě Ohnišťan jsou označeny různými symboly hospoda, nádraží a.t.d. Tato mapa, jak jsem se již zmínil, je propojena s katalogem firem. Proto bych uvítal, kdyby každý živnostník, který má zájem svoji provozovnu (obchod, kadeřnictví, dílnu, truhlárnu nebo zednickou firmu) zobrazit v katalogu a tím i v mapě, mně zaslal mailem nebo jinak předal informace o firmě (činnost, adresa, telefon, mail, provozní doba). Pak už jenom zadám informace do katalogu, tím se objeví i v mapě a vše je hotovo. Děkuji předem za váš zájem. Až si mapu vyzkoušíte, věřím, že se k ní budete často vracet. janbucek@tiscali.cz

****

Naši sousedé …..

Staré Smrkovice.

První zmínky o obci Staré Smrkovice jsou z roku 1347. Majiteli byli tehdy zemané Přibík a Petr ze Smrkovic. Ti měli svoji tvrz a ta stávala na okraji obce na pravém břehu řeky Javorky, na číslech popisných 56 a 59. V roce 1651, při bouři, byla stržena střecha a tvrz začala chátrat. V 19.století začali občané tvrz rozebírat na stavební materiál a celá stavba zanikla.

V roce 1902 bylo v obci 674 obyvatel. Starostou tehdy byl V. Kofránek, radními František Khun a Jan Vitvar. Škola byla postavena roku 1861 nákladem 5.000 zl.. Řídícím učitelem byl Riegr Václav, učitelem Šebek František, industriální učitelkou Žďárská Marie.

Farou, poštou a drahou patřily Staré Smrkovice pod Staré Ohnišťany.

V obci se v malém vyráběla cikorka a bylo rozšířeno košíkářství. Hostinskými byli Košťál Karel, Mašek V., Prokůpek a Sýkorová A., kolářem Šoltys Jan, kovářem

Řehák František a Riegr V., truhlářem Sedláček František a Vacek František. V obci byl sbor dobrovolných hasičů a jeho předsedou byl Khun František, jednatelem Gabriel František. K 30.3.2011 má obec 268 obyvatel. Starostkou obce je Svobodová Lenka a dalšími zastupiteli jsou Mládek Roman, Sýkora Karel, Soukupová Alena a Holec František. L.Š.

Ti jsou taky naši …..

Hanuš Josef

Pan Josef Hanuš se narodil v roce 1899 v čísle popisném 112 – tehdejším starém domě – dnes Bezvodových.

Vystudoval učitelský ústav a stal se učitelem. Později se oženil s dcerou Pazderkových z čísla popisného 44. Sem převedl svůj podíl z hospodářství z č.p. 112 a začal hospodařit. Láska k zemědělství ho zcela pohltila a tak po dvou letech přestal učit a už se věnoval pouze zemědělství. Ale protože se vědělo o jeho vzdělání, byly mu předávány různé spolkové a veřejné funkce v obci. Vedl zde divadelní spolek Klicpera, měl funkci ve Sboru dobrovolných hasičů a nakonec se stal – v roce 1927 – starostou. V této funkci provedl obec 2. světovou válkou a nebylo to vůbec jednoduché! Starostou byl i rok po válce co by předseda MNV a to do roku 1946.

Vlastně, po celý svůj život, spolu s učitelem Františkem Neumanem, psali obecní kroniku a jen díky jim toho víme o Ohnišťanech tolik. Za to mu musím moc poděkovat! Tolik historie dokázal zachytit, i různých drobných událostí a to nejen z dění v obci, ale i jednotlivých rodin a jednotlivých osob , dnes už dávno zemřelých.

Sám se svou rodinou prožil také velkou tragédii! Hanušovi měli 2 syny, Zdeňka a Josefa. Zdeněk jim – jako student – zemřel – bylo mu snad 18 let. Pan Hanuš zemřel 6.srpna 1982 – bylo mu 83 let. A já mu nepřestanu být vděčná za to, co po sobě jako kronikář zanechal. L.Š.

Jak napomoci bohatým květům šeříku?

Šeřík je nenáročná dřevina, velmi otužilá a rozmanitých barev, tvarů i doby kvetení. Pravokořenný šeřík rozmnožujeme odkopky. Květenství můžeme použít do bytu, kde krásně voní, ale dlouho nevydrží. Na zahrádce po odkvětu suchá květenství odstraňujeme, čímž si zachováme i velká květenství pro příští rok. V parcích a před domy, kde odstranění květenství včas nedělají, můžeme pozorovat, že květy jsou rok od roku menší a květenství méně bohaté. Řez koruny provádíme začátkem března, staré stromy nebo keře můžeme seříznout až na 50 centimetrů od země a rány zamažeme stromovým balzámem nebo latexem. Květy podle odrůdy jsou plné, purpurově červené, barvy lila s růžovým nádechem nebo s jednoduchým květem v barvě světle žluté, červené s bílým okrajem nebo tmavě fialové. Také můžeme pěstovat šeřík čistě bílý s plnými květy, purpurově fialový, bílý s narůžovělým nádechem nebo květy čistě růžové. Šeřík jako strom dorůstá výšky až 3 metry. Kdo chce mít pěknou korunu, pak jej postupně tvaruje a ponechá výšku do 2 metrů. Tento keř má rád půdu kvalitní, zpestřenou rašelinou nebo dobrým kompostem. Při suchém počasí potřebuje alespoň jednou měsíčně důkladně zavlažit vodou.

Jaroslav Řehůřek, ZO ČZS

Kostel z jiného úhlu pohledu.

Doslova! Díváte-li se na náš kostel z určitého místa ulice – asi jediného z celého jeho okolí – tak se Vám naskytne zcela nový pohled a dalo by se říci – až velkolepý! Toto místo našel p. Bucek, odtud kostel vyfotografoval a záběr mi předal. Neodolala jsem tomu pohledu a znovu o kostele píši, i když jsem to dělala už mnohokrát. Psala jsem o jeho stáří, o jeho přestavbách, o kněžích, kteří zde vykonávali svou službu Bohu, o lidech, kteří hráli na varhany, o správcích kostela, kteří zde udržovali pořádek a čistotu. Je to celá řada lidí, kdo se o kostel staral a tím mu „prodlužoval život“. A i když se všichni starali, jak jen nejvíc mohli, vidíme, že čas vykonal své a kostel by nutně potřeboval důkladnou obnovu – zvenku – zevnitř a hlavně shora.

Ano, střechou by to mělo začít! A vypadalo to tak nadějně, když toto zde slíbil dne 17. května 2007, tehdy ještě biskup královéhradecký – dnes arcibiskup pražský a primas český – pan Dominik Duka. Řekl nám, kdo jsme se v kostele sešli k jeho uvítání, že ohnišťanský kostel bude třetím objektem, kam bude investováno do celkové opravy kostela.

Uplynuly čtyři roky – ubíhá pátý – a nic se nestalo a nezměnilo, jen zub času neúprosně hlodá dál. V roce 2010 jsme se písemně, tehdy ještě panu biskupovi, připomněli. Nepřišla do dneška žádná odpověď – ani pozitivní ani negativní a to mě opravdu zarazilo – snad aspoň pár slov nám mohlo být někým ze sekretariátu pana biskupa, napsáno.

Je mi skutečně smutno, podívám-li se na příklad na oltář Svatého Kříže a vidím, jak se odlupují celé velké plochy malby. Velice nerada si přiznávám, že to jsou škody neodstranitelné a že tato zkáza a zmar bude jedině pokračovat a nikdy už nebude napravena – ba ani zastavena! A tak se znovu kochám alespoň tím pohledem z dálky a říkám si – je ten náš kostelíček ale krásný ……. L.Š.

Zaniklá trať Smidary - Vysoké Veselí (mezi lidmi přezdívaná „V e s e l a č k a “)

Tentokrát se společně vypravíme po stopách zaniklé trati ze Smidar do Vysokého Veselí. Provoz této trati, dlouhé 7,5 km s rozchodem kolejí 1.435 mm, byl zahájen v roce 1882 a ukončen v roce 1976.

V letech 1879-1880 stavební podnikatelé Schön a Wessely společně a Heřmanem rytířem von Schwind založili společnost Rakouských místních drah. Zároveň se zavázali k postavení lokálky ze Smidar do Vysokého Veselí. Společnost obdržela koncesi 28.8.1880 s tím, že dráha bude zprovozněna k 28.8.1881. Protože se však vyskytly těžkosti při jednání s majiteli pozemků, byl oficiální provoz zahájen na základě povolení ministerstva až 20.2.1882. První vlaky však vyjely již v listopadu 1881, kdy do cukrovaru hraběte Paara ve Vysokém Veselí bylo převezeno téměř 40 % objemu sklizené cukrovky z okolí. Na začátku provozu měla dráha jednu lokomotivu, jeden krytý vůz a dva vozy na uhlí. Již 1.7.1885 byla dráha prodána Českým obchodním drahám a k poslednímu dni roku 1908 zestátněna.

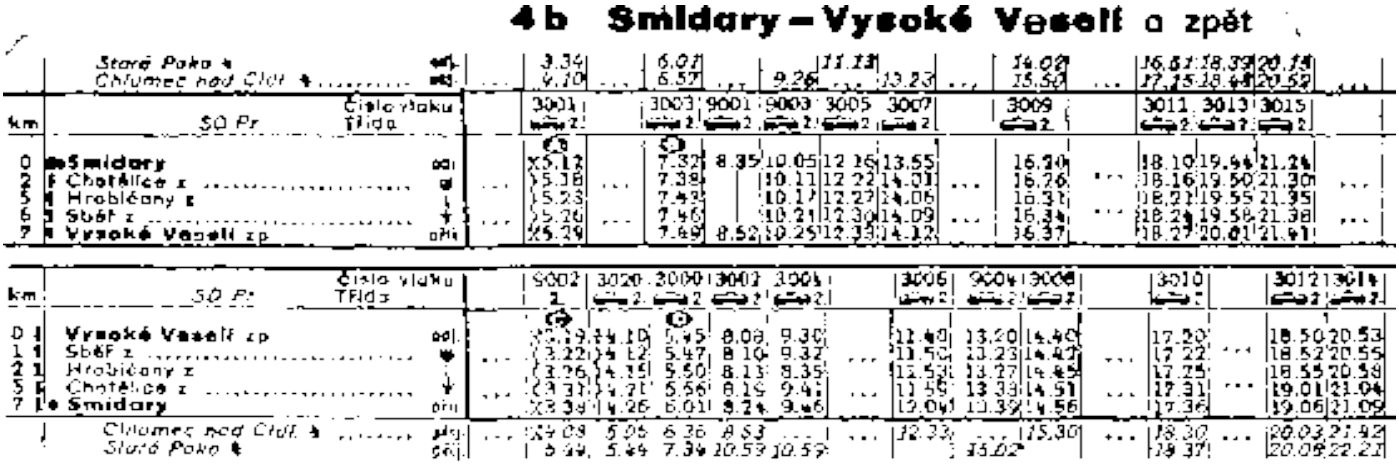
Za éry ČSD nastoupila vlna motorizace. Dne 21.5.1932 převzal osobní dopravu motorový vůz M 120.326. V roce 1933 byl zrušen cukrovar a tím přestala být používaná i jeho cca 300 m dlouhá vlečka. Za války nahradily motorový vůz parní lokomotivy. Poslední vlak na lokálce projel 30.5.1970. Od tohoto data zajišťovaly veškerou dopravu, a to i nákladních vozů, motoráčky M 131.1. Dne 29.5.1976 projel na této trati „Veselačce“ poslední vlak vedený motoráčkem M 131.1133…..

Představu o rozsahu provozu poskytuje jízdní řád tratě 4 b z roku 1964:

4 b Smidary – Vysoké Veselí a zpět

Ruiny budovy nákladiště ve Sběři

Zbytky železničního mostu u Smidar

Na bývalé trati již mnoho věcí železnici nepřipomíná. Ještě v dubnu 2000 na trati zůstal příhradový most přes Cidlinu u zastávky Sběř. Stejně tak budovy zastávek ještě trpně přežívaly. Výpravní budova ve Vysokém Veselí nebyla obydlena, zdá se být spíše vybydlena.Výtopna se používala jako garáž pro kamionový tahač a ve správní budově se bydlelo. Po zrušení tratě do Vysokého Veselí zůstal za žst. Smidary cca 800m dlouhý úsek, kam se odstavovala železniční vozidla. Tato kolej po roce 1992 přestala být využívána, v roce 1999 byla snesena včetně kolejového rozvětvení bývalého lokálkového nádraží ve Smidarech. Teprve v létě 2003 došlo také k asanaci zbývajících mostů- most přes Javorku ve Smidarech a příhradová konstrukce u obce Sběř z roku 1882. Bohužel oba mosty skončily ve starém železe. Současně přestala existovat budova nákladiště Sběř a ostatní objekty dále chátrají mimo budovu žel. stanice Vysoké Veselí, kde se opět bydlí.

Použity materiály PSHŽD upravil L. Mareš

VZNIK ČESKOSLOVENSKÝCH LEGIÍ - úvod

Československé legie vznikaly v Rusku, Itálii a Francii v období 1. světové války z řad Čechů a Slováků, kteří žili v zahraničí nebo přeběhli v průběhu války na druhou stranu fronty. V zahraničí tvořili samostatné jednotky, bojující za svoji samostatnost na straně Dohody.

Většina mužů, kteří vstoupili do československých legií, prošla výcvikem v rakousko-uherské armádě. Když se ocitli na druhé straně fronty (po zběhnutí nebo zajetí), byli umístěni do zajateckých táborů. Z těchto táborů se dobrovolně hlásili do jednotek bojujících za samostatnost Československa po boku Spojenců. Tito legionáři stále zůstávali formálně občany rakousko-uherské monarchie a jako na "dezertéry" na ně byla vypsána peněžitá odměna. Pokud by byli chyceni, čekal by je neprodleně válečný soud a poprava. Obavy z možné perzekuce rodinných příslušníků na území Rakouska-Uherska způsobovaly, že mnozí legionáři neměli prakticky až do října 1918 se svými blízkými žádný kontakt. Hned od začátku války vznikaly zajatecké tábory v Rusku a jejich počet zde dosáhl několika tisíc. Jedním z nejvýznamnějších byl zajatecký tábor v Darnici u Kyjeva. V něm byl zahájen nábor dobrovolníků do československých jednotek. Původně šlo o nábor slovanských zajatců do srbských a později do československých jednotek. Situace v srbských zajateckých táborech byla negativně ovlivněná průlomem srbské fronty bulharsko-německo-rakouským útokem. Téměř 50 000 vojenských zajatců, mezi nimi polovina čechoslováků, se dala na ústupový pochod přes území Albánie. Útrapy dvouměsíčního pochodu dokázala překonat necelá polovina českých a slovenských zajatců (téměř 10 000 jich zemřelo). Ze zátoky Valona byli potom převezeni do Itálie a Francie. V Itálii vznikaly zajatecké tábory od léta roku 1915 po jejím vstupu do války po boku Dohody. Největší soustředění českých a slovenských zajatců bylo v táboře Santa Maria Capua Vetere, později v táborech Padula, Sulmona a Avezzano. Právě v táboře Santa Maria Capua Vetere byl položen základní kámen ke vzniku československých legií v Itálii. Při evidenci zajatců a zprostředkování prvního písemného kontaktu s rodinou hrála významnou roli Mezinárodní organizace Červeného kříže. Za československou samostatnost bojovalo v legiích a ve spojeneckých armádách více než 130 000 Čechů a Slováků. Během "Velké války" z nich vzniklo legendární vojsko, které se zúčastnilo těžkých bojů od francouzského pobřeží a italské Piavy až po Vladivostok. Složitou situaci měly československé legie v Rusku. Tam byly vtaženy proti své vůli do zuřící nepřehledné občanské války a aktivně se účastnily bojů až do počátku roku 1920, kdy již jejich vzdálená vlast byla již dávno svobodná a v míru. Českoslovenští legionáři prožili roky 1914 - 1920 často v promáčených zákopech nebo ve vagónech určených pro uhlí a dobytek. Svým chrabrým jednáním i válečným uměním si však získali úctu a dosáhli významného ocenění u Spojenců - ti uznali vojsko československé ještě dříve, než vznikl samostatný československý stát.

Legionářské uniformy:

SRBSKO ITÁLIE FRANCIE RUSKO

V příštím čísle zpravodaje bude zveřejněn seznam ohnišťanských legionářů. Budeme vděčni za jakýkoliv příspěvek k tomuto tématu. Předem děkujeme!

L.Mareš, L.Štraufová

Hasiči

V aktuálním vydání Ohnišťanského zpravodaje v rubrice hasiči zabrousíme do minulosti hasičství. Zmíním několik zajímavostí a historických milníku spojených s fenoménem hasičství v celosvětovém měřítku.

K prvním organizovaným pokusům o boj s ohněm, třebaže primitivního charakteru, docházelo již v dobách římského impéria. Opravdu první hasičský sbor byl v **Alexandrii** založen roku 1500, který provozoval hasičství plně řemeslně a nechal si za služby i platit.

Ve starém **Římě** byly tzv.„ohňové kohorty římské“, což byla jakási požární policie. Ty již používali stříkačky podle Heronova vzoru (syfony). V 17. století obstarávala v Římě hasičskou službu městská garda, která již používala hasičských přileb. Teprve až v roce 1877 byl v Římě zřízen řádně organizovaný hasičský sbor z povolání, který čítal 100 mužů.

Číňané znali stříkací stroje (dřevěné) vesměs přenosné, kterých se používalo již před tisícem let. Dlouhou řadu desítek let byl zvláštní předpis pro policii čínských měst, podle kterého měla policie přísný rozkaz zamezovat požárům. Pokud však požár přece jen vypuknul, byla trestána sama policie, a to veřejným výpraskem.

V **Japonsku** až do roku 1873 platil nelidský zákon, že z domu, ve kterém oheň vypukl, byli všichni obyvatelé po požáru popraveni (byla jim useknuta hlava).

V **Belgii** se mluví o zakoupení první stříkačky teprve po roce 1650. V roce 1786 vynikl svým vynálezem stříkačky se stožárem starosta bruselského hasičstva Šalamoun Fűrst. To byl pokrok, protože se dalo proudnicí otáčet na stožáru.

Ve **Velké Británii** bylo vydáno první nařízení týkající se hašení ohně hned po roce 1189, kdy v Londýně zuřily velké požáry. Bylo nařízeno, že v každém domě musí být studna, nebo velká nádoba na vodu pro hašení. Aby se zamezilo zakládání požárů, bylo zakázáno být večer po zazvonění klekání venku.

V **Dánsku** právě jako v ostatních severských státech jsou již od 17. století známy požární řády. Ve Stockholmu je požární řád z roku 1666, ale řádně organisovaný sbor až v roce 1875.

Holandsko dalo světu prvního vynálezce hadic Jeana van der Heydena, který se stal v roce 1672 požárním velitelem města Amsterodamu.

V **Německu** byly vydávány předpisy o požární policii již od 13. století. První stříkačka (dřevěná ruční) byla v Německu známa již roku 1450. První hasičské sbory v Německu byly placené sbory v Berlíně v roce 1680. Říkalo se jim „Zeměpanské placené hasičstvo“. Byla to povinná hasičská služba pro občany ve věku 20-30 let.

Rakousko mělo počátky hasičství skoro totožné s Německem a vzniklo bez pomoci státu a i bez pomoci samosprávních svazků, bylo tedy skutečně dobrovolné a ke všemu si muselo pomoci samo, vlastními prostředky.

Ve **Švýcarsku** bylo zákonem z roku 1876 hasičstvo organizováno zcela vojensky. Sloužit v hasičstvu musel každý branec od 32 do 42 roku. V důsledku tohoto zákona bylo švýcarské hasičstvo vzorem pro hasiče v jiných státech.

V **Turecku** byly odedávna v městech řemeslné skupiny samozvaných obránců proti ohni, jež se nazývaly „Tulum-badži“. Platit jim musel občan zasažený ohněm a to až do roku 1874.

Hasičská výročka – sobota 7.1.2012 od 18:00 v Obecní hospodě

Činnost komise sociální, kterou vykonává zastupitelka pí. Štefanová s pí. Šulcovou, se zaměřuje především na starší generaci našich občanů. Navštěvují je po vsi s blahopřáním k jejich narozeninám a to při dosažení 70, 75, 80 let, a pak už ke každému dalšímu roku.

Za rok 2011 provedly takových návštěv 21 :

K 70.tinám blahopřály 1 muži.

K 75.tinám 1 ženě, k 80.tinám 1 ženě a 1 muži a k 81. – 91. tinám 13 ženám a 2 mužům.

Naši nejstarší občané – 1 muž a 1 žena dosáhli v roce 2011 91 let. Byl jim blahopřát starosta a místostarostka obce.

A nejmladší občankou Ohnišťan je malá Sofinka, narozená 11. května 2010.

Módní hláška ….

Tento podzim a zima se ponese ve znamení klasiky. Tmavé kalhoty nebo sukně, světlé košile, top nebo sako. Patrný bude náklon k mužské typologii a ten bude patrný i k slavnostním modelům.

Vše bude ve znamení puntíků a kůže. Ze světa módy byla vypuštěna informace, že móda bude ve znamení Ferdy M.. Co se délky sukní týče, bude to délka střední a k ní se budou nosit vyšší podpatky a to i u kozaček. Barvy pofrčí souběžně s tlumenými a neutrálními odstíny a živé a výrazné barvy a to především u kalhot. Pro chladné měsíce se jako prakticky každý rok prosazuje kůže. Nebude sice úplně dominantním materiálem, ale kožené sukně nebo pánské střihy bund a sak pro večerní toalety se určitě objeví. A jistotou pro chladné počasí by měla být letos ponča. Nesmíme taky zapomenout, že velkou módou se stane kostka a to hlavně na košilích, sukních, šatech a bundách.

A tak máte, dámy, nejvyšší čas pořídit si na sebe cokoliv puntíkovaného, protože se bez puntíků a kostky neobejdete!

Pamatujte, že :

Šaty jsou zbraně, kterými svůdné ženy bojují a které – podobně jako vojáci – odhazují, teprve když jsou přemoženy ……..

Jean Paul L.Š.

Mateřská škola.

Letošní podzim byl opět plný událostí a akcí, které jsme přichystali nejen pro děti, jejich rodiče, ale i širší veřejnost. Vyrazili jsme i na několik návštěv a výletů, které jsme si společně pěkně užili.

Už 19.10. jsme s dětmi navštívili „Obecní knihovnu“, kde nás mile uvítala knihovnice paní Syřišťová. Měla uchystanou ukázku knížek pro děti, které jsme si mohli prohlédnout a poslechnout si i vybranou pohádku. Paní knihovnice zvala děti k návštěvě i s jejich rodiči či prarodiči v době, kdy je otevřeno pro veřejnost.

Další akcí byla „Podzimní tvořivá dílna“, která za hojné účasti dětí i rodičů proběhla ve čtvrtek 20.10. v odpoledních hodinách. Tvořivá atmosféra všechny pohltila a tak jsme se rozcházeli až za večerního šera a kromě výrobků z papíru, sena, dýní a podzimních listů si děti posvítily na cestu vlastnoručně vyrobeným lampiónkem.

Listopad byl ve znamení cestování. S předškolními dětmi jsme 3.11. přijali pozvání do Základní školy Karlova ulice v Novém Bydžově na „Den otevřených dveří“. Stejně jako v loňském roce se nám ve škole moc líbilo. Hned po příchodu jsme se nejdřív ve školní družině dostatečně posilnili a pak se nás ujaly dvě sličné čarodějnice a my se s nimi vydali na prohlídku školy. Cestou nás čekalo plnění různých úkolů. Zdobily jsme perníčky a následně je ochutnávaly. Ve školním klubu jsme si zatančily s třepetalkami. Kreslily jsme obrázky do keramické hlíny, které nám ve škole vypálí a my budeme mít krásnou památku. Poznávaly jsme exotická zvířátka a ti statečnější si je i pohladily. Při návštěvě 1. B třídy jsme potkaly bývalého předškoláčka Honzíka Picha a spolu s ním si vyzkoušely i opravdové vyučování.

Následoval výlet do Chlumce nad Cidlinou do MŠ Beruška a na zámek Karlova koruna, který se nám i přes nepříznivé počasí vydařil.

Nejdřív jsme zavítaly do mateřské školy, kterou jsme si prohlédly. Nasvačily se, dostaly pohoštění a pak jsme si s dětmi ze třídy „Koťátka“ pohrály. Čas nám tak rychle uběhl, než jsme se nadály, už jsme se musely rozloučit a vydat se směrem na zámek na „strašidláckou prohlídku“. Na zámku nás přivítaly dvě pirátky, u kterých jsme získaly „pirátský certifikát“. Po té jsme s průvodcem prošly strašidláckou cestu kolem čarodějnic, upírů, čertů, pirátů a jiných nám ne moc příjemných bytostí.

V podzimním programu nechyběla ani návštěva Jiráskova divadla v Novém Bydžově. Představení „ Honza a čert“ se nám líbilo, a přestože tam opravdu vystupoval čert, byli jsme stateční a čerta se nebáli.

„Posezení s rodiči u vánočního stromku“ jsme si prožily ve čtvrtek 8.12.. Po vystoupení dětí s podzimní tématikou – co jsme se ve školce doposud naučily, jsme přešly k „Vánoční spirále“. Vánoční spirála není naší tradicí. Letos jsme ji vyzkoušely poprvé. Na diváka působila velmi slavnostně a děti i rodiče si zážitek z ní mohli samy prožít. Samozřejmě, že nechyběla ani návštěva „Mikuláše s čertem“. O pohoštění ve formě velmi dobrého cukrovíčka se postaraly maminky. Tím slavnosti v naší školce ještě neskončily.

Pozvání k nám do mateřské školy na „Posezení s důchodci u vánočního stromku“, přijali nejen členové klubu důchodců v Ohnišťanech, ale i babičky „našich“ dětí! V hojném počtu se přišli podívat na naše vystoupení v úterý 13.12. a děti za jejich snahu ocenili sladkostmi i dárkem pod náš vánoční stromeček.

V pondělí 19.12. odpoledne se na nás přišli podívat, popovídat si a samozřejmě taky pohrát naši prvňáčci. Dozvěděly jsme se, jak se jim a daří na základní škole a také to, jak se chystají a těší na blížící se vánoce.

Proto i nám dovolte, abychom Vám všem za kolektiv Mateřské školy Ohnišťany popřáli krásné prožití blížících se svátků a šťastný nový rok 2012.

Jana Štanclová, učitelka

Nový rok 2012 na nás vykukuje poněkud šibalsky – jaký opravdu bude? Ať je hlavně šťastný a veselý

****

H á d a n k a . Tipněte si, kde tento obchod v Ohnišťanech byl !!!

Poděkování

Starosta obce, včetně celého obecního zastupitelstva, děkuje touto cestou paní Lidmile Štraufové za práci v zastupitelstvu, a především za tvorbu Ohnišťanského zpravodaje, bez jejíž iniciativy (zajišťování příspěvků, tvorbu textů…) by vůbec nemohl vycházet.